

Goedkeuring van de op 21 mei 1965 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Lid-Staten dezer Gemeenschap, enerzijds, en de Libanese Republiek, anderzijds, inzake het handelsverkeer en de technische samenwerking, met Protocollen en Verklaring van intentie

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden 20 januari 1966)

Nr. 5

Het verheugt de ondergetekenden dat, zoals blijkt uit het door de Begrotingscommissie voor Buitenlandse Zaken uitgebrachte verslag, de totstandkoming van de onderhavige overeenkomst algemene instemming heeft gevonden. De vragen, in de commissie gerezen, raken niet de bepalingen en de strekking der overeenkomst doch enkele verdragstechnische aspecten.

Ten antwoord op de eerste van die vragen kan worden gezegd, dat het internationaal gebruik gradaties kent in de plechtigheid waarmede verdragen worden aangegaan. Veelal zijn op dit punt de inhoud en de draagwijdte der overeengekomen artikelen bepalend, hoewel van een algemeen consequent gedrag niet kan worden gesproken. De E.E.G. heeft zich in haar nog jonge praktijk van verdragsluiting aan het gebruik geconformeerd. Bij het door de begrotingscommissie genoemde voorbeeld van de associatie-overeenkomst tussen de E.E.G. en Turkije (*Trb.* 1963, 184), welke onder meer de beginselen aangeeft op grond waarvan de overeenkomstsluitende partijen op economisch gebied zullen samenwerken, welke het gemeenschappelijk douanegebied verruimt en welke voor de duur van het E.E.G.-verdrag geldt, kwam de plechtige vorm passend voor, terwijl voor de onderhavige overeenkomst, gezien haar relatief eenvoudige materie, een minder ceremoniële redactie aangewezen leek. Rechtsgevolgen voor de werking van de overeenkomst komen uit deze keuze niet voort.

Tot de plechtige verdragsvorm kan mede worden gerekend het vermelden in de préambule van de gevolmachtigden der staatshoofden. Het komt overigens ook voor, dat zodanige vermelding achterwege wordt gelaten. In de vereenvoudigde vorm wordt de vermelding vrijwel altijd weggelaten. Ook dit maakt voor de werking van de overeenkomst geen verschil.

Bij het sluiten van de overeenkomst kon aan de zijde der Gemeenschap niet alleen met een communautaire ondertekening worden volstaan. De bepalingen van de overeenkomst hebben niet slechts betrekking op het handelsverkeer tussen de E.E.G. en Libanon, maar ook op de technische samenwerking tussen laatstgenoemd land en de lid-staten der E.E.G. De op dat terrein aangegane verplichtingen, die niet op de Gemeenschap als zodanig rusten, dienden vanwege de lid-staten te worden ondertekend (en bekrachtigd) (zie ook memorie van toelichting blz. 2 rechterkolom, i.v.m. artikel II).

Dat de overeenkomst voor de raad niet is ondertekend door degene, die ten tijde der ondertekening voorzitter van de raad was, maar op machtiging van de raad door de voorzitter van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers, vond zijn reden hierin, dat de ondertekening voor de Regeringen van de lid-staten niet op ministerieel niveau is geschied maar door de permanente vertegenwoordigers. De mede-ondertekening vanwege de commissie vond uit hoffelijkheid plaats; om gelijke reden als hierboven voor de raad vermeld, is deze ondertekening niet verricht door de voorzitter van de commissie, maar door een daartoe door haar gemachtigde medewerker.

Het ligt in de bedoeling het besluit van de Raad van de E.E.G., waarbij de voorzitter van de raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen, die de overeenkomst mogen ondertekenen, in het *Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen te publiceren, zodra de overeenkomst in werking is getreden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

*De Minister zonder Portefeuille
belast met de aangelegenheden betreffende
de hulp aan ontwikkelingslanden,*

TH. H. BOT.

De Minister van Economische Zaken,

J. M. DEN UYL.